

Jíst Kristovo tělo

CHUŤ – POSLEDNÍ VEČEŘE

Rozžvýkaný. Smíchaný se slinami. Právě takto se nám Ježíš dává v kousku chleba, který není syrový, ale připravený k jídlu. Když někoho opravdu milujeme, neříkáme mu jen „miluji tě“, nestačí nám polibek, ani objetí... V určitých chvílích milovanému spontánně šeptáme: „sním tě,“ nebo „nejraději bych tě snědl“. A Bůh nám toto naše přání plní:

„Vezměte a jezte z toho všichni“.

Katecheze č. 6 z cyklu „Cestou našich smyslů“

Ochutnáváme

Připravíme si do menších kelímků nebo mističek několik druhů potravin (cukr, sůl, šťávu z různých druhů ovoce, kečup, kousek chleba, rýže, brambor apod. Dětem zavážeme oči a postupně jim dáváme ochutnat jednotlivé potraviny (na tekutiny můžeme např. použít míchátko na kávu, kterým přeneseme kapku tekutiny do úst dětí, a poté ho vyhodíme). Každé z dětí může ochutnat např. tři různé potraviny a zkusit je určit. Pozor na alergie dětí!

První komentář

Zeptáme se dětí: jak se jim tato aktivita líbila? To, co jíme, má vždycky nějakou chuť, protože kdyby jídlo nebylo dobré, nechtěli bychom ho jíst a vyrůst. Když jíme, většinou sedíme u stolu a často nejsme sami, ale s lidmi, kteří nás mají nejraději. Ježíš to dělal také tak: se svými učedníky připravil večeři, kterou si vychutnali společně poslední večer před jeho smrtí, kdy lámal chléb pro každého z nich.

Aktivita a druhý komentář

Ježíš řekl učedníkům něco velmi složitého. Nemůžeme to vlastně ani pochopit a možná, že tomu úplně nerozumí ani náš farář nebo papež. Kristus říká, že chléb, který právě láme, je jeho tělo. Díky tomu, že ho jíme a vychutnáváme jeho chuť, znovu ožíváme, protože právě On nám stačí k životu. To On – Bůh nám každý den dává, co potřebujeme: pohlázení, kapesník, když pláčeme, pohlázení po rameni, které nám dodá odvahu, vtip, který nás potěší...

Na kresbě na pracovním listu č. 1 je prázdná židlička a talíř. Každé z dětí může na tuto židličku namalovat samo sebe a na talíř chleba, o kterém je přesvědčeno, že mu ho Ježíš dá, aby přežil den: stačí na talíř napsat slovo nebo nalepit či nakreslit obrázek, který nám připomene dary, které nám Ježíš dnes dává s tímto chlebem, který tak potřebujeme. A stejně jako se Ježíš stává chlebem pro nás, můžeme i my kdykoli využít příležitost stát se chlebem lámaným pro druhé, když budeme nablízku příteli v nouzi, když budeme pomáhat v domácnosti, budeme naslouchat příběhům nepříjemného nebo nudného člověka...

Po skončení tohoto setkání můžeme jít společně na mši svatou. Děti sice ještě zřejmě nejsou ve věku, kdy by mohly přijmout svaté přijímání, ale je dobré, aby po něm začaly toužit, aby na něj „dostaly chuť“.

Z evangelia

Přečtěme si společně Mt 26,26-29.

Obrys postavy

Na velký list balicího papíru můžeme namalovat jednoduchý obrys lidské postavy (případně využít kresbu, kterou jsme udělali při prvním setkání v tomto školním roce). Do něj pak mohou děti nalepit své kresby chlebů podle návrhu na pracovním listu č. 1. (na každém chlebu bude napsáno: „Ježíši, Ty jsi chléb a já se jím chci stát také“).

Autor: Ester Cravero & Francesco Miolano

Překlad a úpravy z Dossier Catechista 6/2023 – 2024 David Žofák